Lietas arhīva Nr. KA02-0192-24/12
ECLI:LV:KUAT:2024:1022.11261088322.31.S

Kurzemes apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2024.gada 22.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Sandra Mertena,
tiesnese Judīte Mauliņa,
tiesnesis Didzis Aktumanis,
piedaloties prokuroram Modrim Grīnvaldam,
aizstāvei Karīnai Džeriņai
atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers. A/, personas kods /personas kods/, un aizstāves Karīnas Džeriņas apelācijas sūdzībām par Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 27.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 27.maija spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts:
pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;
pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem 4 mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, noteiktie sodi daļēji saskaitīti un pēc noziedzīgo nodarījumu kopības galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 4 gadiem 6 mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2021.gada 22.jūlija līdz 2022.gada 3.janvārim un no 2023.gada 4.janvāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.
Piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.
Izlemti jautājumi par procesuālo izdevumu piedziņu un rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem.
[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.
/pers. A/ un izmeklēšanā nenoskaidrota persona 2022.gada 20.novembrī ap plkst.17.12.līdz plkst.17.30 ieradās SIA /Nosaukums/veikalā, kas atrodas /adrese/ un nozaga SIA /Nosaukums/ piederošu mantu 66,62 *euro* vērtībā.
Šādas /pers. A/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.
Bez tam /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu lielā apmērā.
Ne vēlāk kā līdz 2021.gada 24.jūlijam /pers. A/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos un laikā, neatļauti iegādājās ne mazāk kā 152,5432 gramus sevišķi bīstamo narkotisko vielu izžāvētu kanabisu (marihuānu), kas atzīstami par lieliem apmēriem. Minēto vielu /pers. A/ neatļauti glabāja /adrese/ līdz 2021.gada 24.jūlijam, kad to kratīšanas laikā atrada un izņēma Valsts policijas darbinieki.
Šādas /pers. A/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas.
[3] Apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. A/. Spriedums pārsūdzēts daļā par soda veidu un bargumu. Apsūdzētais norāda, ka savu vainu atzīst pilnībā, kā arī izdarīto nožēlo, tādēļ lūdz konstatēt atbildību mīkstinošu apstākli, jo pirmās instances tiesa nav to atzinusi. /pers. A/ norāda, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā viņa pozitīvo raksturojumu no /vieta/. Kamēr atradies brīvībā, mācījies autoskolā, palicis tikai nokārtot braukšanas eksāmenu.
/pers. A/ uzsver, ka pilnībā ir izpratis savu darbību kaitīgās sekas un pauž patiesu nožēlu par izdarīto, izdarot secinājumus, lai turpmāk vairs noziedzīgus nodarījumus neizdarītu. Norāda, ka pēc atbrīvošanās viņam būs nodrošināta dzīvesvieta Ventspilī pie mātes, kurai ir 88 gadi un viņai kā pirmās grupas invalīdei ļoti nepieciešama viņa palīdzība.
Ņemot vērā minēto, /pers. A/ lūdz mīkstināt piespriesto brīvības atņemšanas sodu.
[4] Apelācijas sūdzību par spriedumu iesniegusi zvērināta advokāte K.Džeriņa, norādot, ka pārsūdz spriedumu daļā par soda bardzību, jo apsūdzētais tiesas izmeklēšanas laikā savu attieksmi pret apsūdzību mainīja un vainu abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, kā arī ir kompensējis cietušajam nodarītos zaudējumus.
Aizstāve nepiekrīt tiesas viedoklim, ka vainas atzīšana un nožēlas izteikšana, vērtējama kā formāla, lai tiktu piespriests vieglāks sods, jo visā kriminālprocesa laikā viņš vainu periodiski gan atzinis, gan noliedzis. Citējot tiesas spriedumā norādīto par tiesas konstatētajiem apsūdzētā atbildību ietekmējošiem apstākļiem, aizstāve uzskata, ka ir konstatējams /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu – pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un izteicis nožēlu.
Aizstāvība vērš uzmanību uz /pers. A/ veselības problēmām, bet dēļ tām nav noteikta invaliditāte. Viņam esot nepieciešama ārstēšanās, jo moka bezmiegs, bet ārstēšanās ieslodzījumā neesot iespējama.
Aizstāve lūdz atkārtoti izvērtēt apsūdzētā personību un mīkstināt sodu.
[5] Apelācijas instances tiesas sēdē uzklausīti procesa dalībnieki.
[5.1] Apsūdzētais /pers. A/ uzturēja savu apelācijas sūdzību pie tajā norādītajiem argumentiem, pievienojās aizstāves apelācijas sūdzībai. Apsūdzētais papildus norādīja, ka nepiekrīt tam, ka viņam ir jāapmaksā procesuālie izdevumi par aizstāvju darbu, jo līdz aizturēšanas brīdim viņam bija trūcīgās personas statuss un pabalsts 109 *euro* apmērā. Pie aizturēšanas un pirmās instances tiesā, kad viņš sākotnēji no aizstāvja atteicies, viņam skaidrots, ka procesuālie izdevumi dēļ trūcīgās personas statusa nebūs jāmaksā, taču spriedumā ierakstīts, ka 2115 *euro* ir pilnībā piedzenami no apsūdzētā, ko /pers. A/ atzīst par netaisnīgu. Kad apsūdzēto apcietināja, statuss un pabalsta izmaksa tika pārtraukta, jo viņš cietumā atrodas pilnā valsts apgādībā. Šādos apstākļos /pers. A/ vispār nav nekādu iespēju kaut vai daļēji segt procesuālos izdevumus, tāpēc lūdz no to samaksas viņu atbrīvot.
[5.2] Aizstāve K.Džeriņa uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību pie tajā norādītajiem argumentiem, pievienojās aizstāvamā apelācijas sūdzībai.

Aizstāve norādīja, ka /pers. A/ ir anulēts trūcīgās personas statuss, līdz ar to viņam vairs nepienākas arī viņa vienīgie ienākumi – valsts pabalsts 109 *euro* apmērā. Šādos apstākļos tiesai būtu jāizvērtē, cik pamatota ir visu procesuālo izdevumu piedziņa no /pers. A/. Lūdz apsūdzēto no to samaksas atbrīvot.

[5.3] Prokurors M.Grīnvalds norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atzīstams par pamatotu un atstājams negrozāms, apelācijas sūdzības noraidot.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot apelācijas sūdzībās norādītos motīvus, uzklausījusi apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāves un prokurora viedokli, iepazinusies ar krimināllietas materiāliem iesniegto sūdzību apjomā, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 27.maija spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no apsūdzētā par aizstāvju S.Sprūdes un K.Džeriņas sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas procesa un pirmās instances tiesā 2115,00 *euro*.

[7] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ pamatoti atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 253.panta otrajā daļā. Attiecībā par noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju spriedums netiek pārsūdzēts un arī apgabaltiesai nav pamata apšaubīt juridiskās kvalifikācijas pamatotību.

[8] Apgabaltiesa norāda, ka tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi (*Senāta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-J-348/2018*).

Krimināllikuma 46.pantā ir norādīti soda noteikšanas vispārīgie principi. Saskaņā ar minētā panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Tādējādi nav pieļaujams kādu no minētajiem faktiem ignorēt vai pieminēt formāli, neizvērtējot to pēc būtības. Tāpat nav pieļaujams kādam no minētajiem faktiem piešķirt lielāku nozīmi salīdzinājumā ar citiem.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tādējādi atbilstoši soda noteikšanas vispārīgajiem principiem tieši atbildību mīkstinošu un/vai atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir kritērijs, kas ņemams vērā, nosakot soda mēru.

[9] Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu, konstatējams, ka Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums paredz atbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu izgatavošanu, iegādāšanos, glabāšanu, pārvadāšanu un pārsūtīšanu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

Krimināllikuma 253.panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Savukārt Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums vērsts pret īpašumu un atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā ietvertajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai, ir mazāk smags noziegums, par kuru paredzēts sods brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība, sabiedriskais darbs vai naudas sods.

[9.1] Vērtējot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu, attiecībā uz apsūdzētā personību konstatējams, ka /pers. A/ kopumā iepriekš sodīts desmit reizes, deviņas no sodāmībām dzēstas. Pēdējo reizi /pers. A/ ar Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 27.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta sodīts ar brīvības atņemšanu uz 20 gadiem ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas no apcietinājuma atbrīvots 2020.gada 18.jūnijā, savukārt papildsods ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 13.oktobra lēmumu aizstāts ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem 11 dienām. Pēc soda izciešanas atbrīvots 2022.gada 24.septembrī.

Pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos atzīts noziedzīgu nodarījumu recidīvs. Pamatoti par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzīts Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētais – noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupā. Pirmās instances tiesa nav konstatējusi atbildību mīkstinošus apstākļus apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas, bet apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas konstatēts viens atbildību mīkstinošais apstāklis – zaudējumu atlīdzināšana.

[9.2] Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ iepriekšējās sodāmības un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšana nedzēstas sodāmības laikā liecina, ka apsūdzētais nav izdarījis atbilstošus secinājumus par noziedzīgo darbību nepieļaujamību, viņa atrašanās brīvībā apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās intereses. Secināms, ka iepriekš piemērotie kriminālsodi un, pēc apsūdzētā vārdiem, viņa sliktais veselības stāvoklis un nepieciešamība rūpēties par māti, kura ir pirmās grupas invalīde un ievērojamā vecumā, apsūdzēto nav atturējuši no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un apsūdzētajam ir vienaldzīga attieksme pret izdarītā sekām un faktu, ka var tikt piemērots kārtējais kriminālsods. Tiesas vērtējumā, piemērojot mazāku soda mēru, netiks sasniegts soda leģitīmais mērķis, kā arī tas neatturēs /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Apelācijas instances tiesas ieskatā, lai nodrošinātu Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķu sasniegšanu, pirmās instances tiesa ir objektīvi izvērtējusi un detalizēti motivējusi, kāpēc apsūdzētajam nav piemērojams kāds no Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētiem alternatīvajiem sodiem, bet piemērojams tieši brīvības atņemšanas sods. Arī apgabaltiesa nekonstatē pamatu noteikt citu soda veidu. Brīvības atņemšanas sods ir adekvāts konkrētā nozieguma izdarīšanas apstākļiem un atbilstošs apsūdzētā personībai.

[9.3] Attiecībā par noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas, apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam soda mēru, ievērojusi gan Krimināllikuma 35.pantā definētos soda mērķus, gan 46.pantā noteiktos soda noteikšanas vispārīgos principus. Turklāt tiesa ņēmusi vērā arī to, ka grozījumi Krimināllikuma 46.pantā, papildinot to ar 3.[1]daļu (ja sods paredzēts tikai brīvības atņemšana), stājās spēkā pēc noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas izdarīšanas, piemērojot apsūdzētajam labvēlīgākus Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, norādot, ka būtu piemērojams bargāks soda mērs, nekā vērtējot tikai atbildību ietekmējošos apstākļus.

[9.4] Par sūdzībās norādīto, ka pirmās instances tiesa nav atzinusi /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, kas paredzēts Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā – savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, apgabaltiesa konstatē turpmāk norādīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā noteikto, nosakot sodu, par atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt arī citu ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu saistītu apstākli, kurš Krimināllikumā nav paredzēts. Vienlaikus Senāts ir atzinis, ka šādu apstākļu atzīšana par atbildību mīkstinošiem ir tiesas tiesības, nevis pienākums (*Senāta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-J-348/2018.(ECLI:LV:AT:2018:0619. 11519007816.2.L)*).

Kurzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa argumentēti un pamatoti nav atzinusi vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli. Kaut arī apelācijas instances tiesā apsūdzētais paskaidroja, ka sapratis izdarīto un savu rīcību nožēlo, apgabaltiesa nesaskata pamatojumu atzīt to par atbildību mīkstinošu apstākli un secina, ka vainas atzīšana un nožēlošana saistīta tikai ar vēlmi panākt soda mīkstināšanu.

[9.5] Aizstāvības ieskatā par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams tas, ka apsūdzētais pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Apgabaltiesa vērš uzmanību uz judikatūrā norādīto, ka Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētais atbildību mīkstinošais apstāklis konstatējams, pastāvot tikai visiem trijiem tajā ietvertajiem elementiem kopā (*Senāta 2018.gada 4.septembra lēmums lietā Nr.SKK-337/2018. ECLI:LV:AT:2018:0904.11210030713.3.L)*). Šādos apstākļos atbildību mīkstinošs apstāklis nav konstatējams, jo kriminālprocesa materiālos nav atrodama informācija, ka apsūdzētais būtu pieteicies par vainīgu kaut par vienu no noziedzīgajiem

nodarījumiem.

Konstatējot apsūdzētā rīcībā atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa vērš uzmanību uz tiesu praksē izteiktu atziņu, ka atbildību pastiprinoša apstākļa esība jau pati par sevi nedod iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*Senāta 2006.gada 8.februāra lēmums lietā Nr.SKK-74/2006, 1089187503)* , kā arī atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot *(Augstākās tiesas 2008.gada 25.aprīļa kopsapulces lēmuma vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā 15.punkts)*.

Tādejādi pirmās instances tiesas apsūdzētajam noteiktais sods atzīstams par pamatotu un apelācijas instances tiesa nesaskata argumentētus juridiskus apstākļus soda mēra samazināšanai.

[10] Ar pirmās instances tiesas spriedumu no apsūdzētā valsts labā piedzīti procesuālie izdevumi par aizstāvju S.Sprūdes un K.Džeriņas valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu 2115 *euro*, norādot, ka tiesa nekonstatē apstākļus, kuru dēļ /pers. A/ būtu atbrīvojams no šo procesuālo izdevumu segšanas (*Kurzemes rajona tiesas sprieduma [16] punkts*).

Apelācijas instances tiesā apsūdzētā /pers. A/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte K.Džeriņa Atbilstoši paziņojumam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu apelācijas instances tiesā no valsts līdzekļiem aizstāvei K.Džeriņai izmaksājama atlīdzība 100 *euro* (*3.sējums, lietas 218.lapa*).

[10.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu minētās atlīdzības ir procesuālie izdevumi, kurus valsts labā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzen no apsūdzētā.

[10.2] Apgabaltiesa, iepazīstoties ar krimināllietas materiāliem konstatē, ka pirmstiesas procesā pie aizturēšanas /pers. A/ nav izteicis piekrišanu aizstāvja palīdzībai, lai gan procesa virzītājs bija pieaicinājis aizstāvi K.Džeriņu un viņa bija iesniegusi paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu (*1.sējums, lietas 43.-45.lapa*). Taču tālākās procesuālās darbības gan pirmstiesas procesā, gan pirmās instances tiesā notikušas ar aizstāvju S.Sprūdes un K.Džeriņas piedalīšanos. Apelācijas instances tiesā apsūdzētajam juridisko palīdzību sniedza aizstāve K.Džeriņa.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. A/ un viņa aizstāve K.Džeriņa lūdza apsūdzēto atbrīvot no procesuālo izdevumu samaksas, jo pirms apsūdzētā aizturēšanas viņam bija piešķirts trūcīgās personas statuss un pabalsts 109 *euro* apmērā. Apsūdzētais aizstāvja dalībai krimināprocesā piekritis tikai tad, kad policijā viņu informējuši, ka no viņa netiks piedzīti procesuālie izdevumi, jo viņam ienākumu vairs nav.

[10.3] Kā izriet no krimināllietas materiāliem /pers. A/ pirms apcietināšanas 2023.gada 6.janvārī bija noteikts trūcīgās personas statuss un valsts pabalsts 109 *euro*, kā arī viņš bija reģistrējies kā bezdarbnieks (*1.sējums, lietas 58.lapa*).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka tiesa nedrīkst ignorēt minēto apstākli, jo no Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punkta izriet, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka lēmumu par atbrīvošanu no samaksas par aizstāvības palīdzību pieņem procesa virzītājs šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētajam /pers. A/ nav nekādu ienākumu kopš 2023.gada janvāra un tādus nav paredzēts iegūt tuvākajā laikā, apgabaltiesa atzīst, ka ir pamats apsūdzētā atbrīvošanai no visu procesuālo izdevumu (2115,00 *euro* +100,00 *euro*) segšanas, izdevumus sedzot no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu apelācijas instances tiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2024.gada 27.maija spriedumu atcelt daļā par procesuālo izdevumu piedziņu par aizstāvju S.Sprūdes un K.Džeriņas sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību 2115,00 *euro* (divi tūkstoši simtu piecpadsmit *euro*).

/pers. A/ no procesuālo izdevumu samaksas par valsts nodrošināto juridisko palīdzību 2115,00 *euro* (divi tūkstoši simtu piecpadsmit *euro*) pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesā atbrīvot, šos izdevumus sedzot no valsts līdzekļiem.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

/pers. A/ no procesuālo izdevumu samaksas par valsts nodrošināto juridisko palīdzību 100,00 *euro* (viens simts *euro*) apelācijas instances tiesā atbrīvot, šos izdevumus sedzot no valsts līdzekļiem.

Nolēmumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā desmit darbdienu laikā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns tiesas nolēmums pieejams no 2024.gada 5.novembra.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Mertena
Tiesnese J.Mauliņa
Tiesnesis D.Aktumanis